

indensfor Venstre baade før den Tid — jeg havde nær sagt: da der var Socialdemokrater i dette Ting, men i hvert Fald, før der var mange, og efter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det har interesseret mig at høre, at det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen nu spørger min Partifælle, om han vil være med til at give Hedebrugerne *enhver* Haandsrækning. Jeg forstaaer dette saaledes, at det ærede Medlem nu har skiftet Standpunkt overfor det Forslag, jeg saa mange Gange har talt om her i Tinget, nemlig: at Staten skulde yde dem, der ønskede at bosætte sig paa Heden, den Haandsrækning, at man paa rationel Maade lavede en Forkultur af de Hedestrækninger, der egner sig til Opdyrkning, og naar de saa var bragte i rigtig Tilstand, overdrog dem til Hedebrugere, som havde Lyst til at arbejde videre. Dette Forslag er jo saa godt, at det ærede Medlem Hr. Westergaard privat har optaget Tanken, medens han derimod sammen med sine Partifæller har modsat sig, at *Staten* gjorde dette Forarbejde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacob Christensen: Foranlediget af det ærede Medlem Hr. N. C. Jensens Udtalelser angaaende Venstres Stilling til det Forslag, som oprindeligt fremsattes af Socialdemokratiet om Tilskud til Hedeopdyrkning, vil jeg bede det ærede Medlem om at læse de paagældende Forhandlinger igennem i Rigsdagstidende, da vil han se, at man fra Venstres Side efter bedste Evne søgte at drive Løjer med det Forslag, som blev fremsat, saa vidt jeg erindrer, af afdøde P. Knudsen og det ærede Medlem Hr. K. M. Klausen. Det var først, da der til Rigsdagen kom en Adresse fra disse Hedeopdyrkere — jeg tror i et Antal af 150 til 200 — Folk, som havde skabt deres Hjem paa Heden, og de havde givet deres Tilslutning til den Tanke, der var udtrykt i vort Forslag, at Venstre begyndte at interessere sig for at give Statstilskud til disse Mennesker, som søgte at indvinde nyt Land ved Hedeopdyrkning.

For øvrigt vil jeg gerne sige, at hvis den Dom, der i Dag er faldet ved Østre

Landsret skulde blive stadfæstet ved Højesteret, hvad jeg ikke haaber, tror jeg, det vil være paa Tide, at Venstre ændrer sin Opfattelse af hele Jordspørgsmaalet, saa at vi faar den Ekspropriationsbestemmelse, som de Herrer synes at være saa stærke Modstandere af, for saa vil det være den eneste Vej fremefter til at skabe de smaa selvstændige Hjem, som vi ønsker, og som Venstre hævder, at det ogsaa ønsker. Saa maa Partiet vise sin gode Villie ved at følge os.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen har Ret i, at Socialdemokraterne har fremsat et Forslag, som det, han nævnte. Jeg husker meget godt, den Gang Spørgsmaalet var paa Tale, det var vistnok ved en 2den Behandling af Finansloven. P. Knudsen og jeg drøftede den Gang Spørgsmaalet, men jeg mindes ikke, der har været fremsat noget Forslag, og slet ikke, at der har været noget Forslag, som Venstre drev Løjer med. Det er rigtigt, hvad jeg sagde forleden, at den Mænd, der først af alle har talt for Statshjælp til Hedeopdyrkerne, var afdøde Landstingsmand Thomas Nielsen, som ved sit energiske Arbejde opnaaede at faa en Bevilling paa 20 000 Kr. ind paa Finansloven til Laan til Hede-kommuner. Denne Bevilling, som senere — ogsaa ved Hjælp af mit ringe Arbejde — blev forhøjet til 30 000 Kr., er i og for sig den eneste Hjælp, der har været givet fra Statens Side til at skaffe nye Hjem paa Heden, indtil man nu forleden Aar gik til at give 10 000 Kr. til Hjælp til Nybyggere paa Heden. Og naar vi nu ser hen til, hvad der ydes til andre, og hvad man vil yde ved de vedtagne Love, synes jeg, det er en Skam. Man staar ikke her overfor Folk, der er viste ud paa Heden, men overfor Folk, som har taget Arbejde op, der paa eget Initiativ, og som har gjort et godt Stykke Arbejde, hvad jeg beviste. De er begyndt med tomme Hænder og har efter faa Aars Forløb arbejdet sig frem til at have et Hjem og til at have en ret betydelig Besætning. Jeg kan ikke andet end yde det min varmeste anbefaling, og jeg har ingen Interesse i, om det bliver enten mig eller mine Partifæller, der faar Æren derfor, naar man blot vil gøre noget for de paagældende; det trænger de til.